

Enderrock | Sergi Núñez | Actualitzat el 11/05/2022 a les 10:00

Crisix: «Cal tractar la música com es tracta la cultura en un museu»

Parlem amb el guitarrista BB Plaza sobre el darrer disc de la banda de mètal, 'Full HD'

Crisix | Arnau Montfort

El mètal a Catalunya sempre ha viscut a l'ombra d'allò que en el món anglosaxó anomenen el *mainstream*, és a dir, la música amb un èxit comercial notable. Tot i aquest segon pla, l'escena metàl·lica es resisteix a desaparèixer i manté viva la flama malgrat les dificultats. Una de les formes de fer-ho és travessant fronteres i ningú ho ha aconseguit amb més èxit que la banda igualadina **Crisix**. Mig any després de *The Pizza EP* (Listenable Records, 2021), la banda presenta noves cançons amb el llarga durada *Full HD* (Listenable Records, 2022), un treball 100% thrash que deixa moltes petites sorpreses a descobrir. En parlem amb el guitarrista BB Plaza, que ens contesta des de França mentre duu a terme la seva extensa gira dins del festival Hellfest.

No heu parat en els últims: heu publicat 'The Pizza EP', heu fet la vostra pròpia pizza, i fins i tot heu escrit un llibre. Com heu tingut temps de gravar aquest 'Full HD'?

És una pregunta que em fan sovint... La veritat és que durant el confinament vam fer un treball de focalització molt important per poder dur a terme tot això. Un cop va arribar la pandèmia, que ens va cancel·lar tota la gira, vam fer una reunió secreta al bosc [RIU] i vam preguntar-nos com podíem marcar la diferència amb tot allò que estava passant i com portar-nos a favor nostre la situació dolenta que hi havia. Teníem el màxim temps -mai n'havíem tingut tant- i ens podíem centrar com a banda en crear nova música. A partir d'aquí, vam començar a veure que teníem molt material i que

podíem repartir-lo no només en un llançament, sinó amb dos. El primer va ser *The Pizza EP*, que parla sobre la meua feina de repartidor de pizzes durant els primers anys de la banda. Per complementar-ho, a més, vam decidir fer la nostra pizza oficial amb el restaurant Can Pizza. Ara, hem publicat aquest nou treball amb la resta de cançons que no vam incloure en el disc anterior. Ha estat una mica intens perquè mentre treiem *The Pizza EP*, també treiem altres cançons i va haver-hi alguns moments en què es trepitjaven i era una mica caòtic. Però, al final, ha sortit molt bé i ens hem posicionat en el mercat internacional gràcies a la feina ben feta que hem dut a terme.

El disc segueix la vostra línia thrash però incorpora noves picades d'ullet que se surten de l'estil: el sitar de la intro del disc, les palmes flamenques d'Escape The Electric Fate? o els arpegis neoclàssics inicials de John Was Born for Metal?. Van sorgir espontàniament o ja els teníeu al cap?

Va ser una mica fruit d'improvisar sobre els temes i anar-los treballant. No ha estat molt premeditat, sinó que simplement ens van sortir amb aquesta essència. Una cosa que ens ha agradat molt és introduir elements folklòrics, com les palmes del flamenc i també aquesta guitarra flamenca a "Escape The Electric Fate". A priori, xoca una mica sentir unes palmes dins d'una cançó de mètall, però, en el fons, ens semblava un element molt interessant a aportar en l'àmbit internacional, ja que el nostre públic està acostumat al thrash mètall més convencional i nosaltres li podíem donar aquest valor afegit. Al final, venim d'on venim, tenim les nostres influències, i a Catalunya, també es viu molt el flamenc. A part, com deies, també incorporem altres elements com el sitar i alguna sonoritat neoclàssica.

Tot i això, es manté intacte el vostre estil thrash, oi?

Sí, hem anat a les arrels. Crec que hem aconseguit encapsular la nostra trajectòria dels darrers deu anys.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=1kVONLO4g8E>

A "W.N.M. United" col·laboreu amb 10 artistes de la nova onada de thrash. Com valoreu aquesta nova escena?

Quan vam començar ara fa 14 anys, va sortir una fornada de bandes de tot el món que agafàvem el thrash dels 80 i el passàvem pel filtre dels 2000. Sense consensuar-ho ni parlar-ho entre nosaltres, vam anar sortint com bolets. Gràcies a internet, va passar una cosa que als 80 no era possible. En aquella època, hi havia escenes locals concretes: per exemple, a la *Bay Area* de thrash metal de San Francisco, hi havia diverses bandes [com **Metallica**, **Exodus**, **Megadeth** o **Slayer**, entre d'altres] que es retroalimentaven entre elles. Nosaltres, en canvi, hem pogut fer aquesta mateixa escena replicada dins de l'era digital i de forma global. No vivim en el mateix lloc físic, però sí que hem estat en constant seguiment, comentant-nos, seguint-nos i fent gires conjuntes. Gràcies a internet, ha estat molt més fàcil reproduir aquesta *Bay Area* dels 80 a escala global.

I d'aquest permanent contacte ve aquesta supercol·laboració?

"World Needs Mosh" ja la vam incloure inicialment a *The Pizza EP* i, quan vam voler tornar-la a fer per aquest disc, volíem transmetre la idea que el món necessita *mosh* [una mena de pogo o olla], cantada per tota l'escena. Ens feia molta il·lusió compartir aquest missatge amb aquestes bandes amb les quals hem compartit un moment de la nostra història. Totes van decidir sumar-se i la veritat és que va ser molt divertit. La cirereta del pastís va ser que Chuck Billy, cantant de **Testament** -una de les bandes originals de l'escena de la *Bay Area*-, presentés la cançó i, metafòricament, ens passés la torxa del thrash mètall a les noves generacions. En l'àmbit personal, va ser molt bonic que totes les bandes cantéssim sota el mateix paraigua.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=xldASFDCtaM>

A més de formar part d'aquesta escena internacional, us sentiu també part de l'escena de mètall més local?

En cantar en anglès des d'un principi, el nostre enfocament sempre ha estat internacional. Sí que és cert que, quan vam començar, a causa de les nostres limitacions logístiques, ens movíem en una escena més local catalana. Després va venir l'espanyola i, més tard, vam fer el salt a tot el

món. Vam tenir la sort de guanyar el 2009 el concurs del Wacken Open Air [un dels festivals més importants de metall de tota Europa], que ens va permetre començar a visibilitzar cap a fora el metall espanyol. A partir dels 90, el metall espanyol ha passat molt desapercebut; bandes com **Barón Rojo** sí que van aconseguir moviment internacional, però, més tard, costava molt anar més enllà dels Pirineus. A Espanya, sempre s'ha vist tocar a fora com una zona de perill. Nosaltres, hem estat uns dels primers a incentivar que s'exportés metall espanyol a tot el món i que no ens fes por anar a Alemanya, a França, etc. Gràcies a aquestes primeres passes a internacionalitzar la nostra música, altres bandes també han seguit l'exemple. Això és important, ja que tradicionalment, sempre hem estat una mica per darrere en l'àmbit del rock i el metall.

Com veus l'escena del metall en català? Què cal millorar perquè guanyi més pes i força?

Sobretot, crec que cal canviar el tractament que fem de la cultura. A França o Alemanya, la cultura es tracta de forma molt diferent de com es fa tant a Catalunya com a Espanya. Per exemple, l'altre dia vam tocar al Louvre de Lens, en les mateixes instal·lacions on hi havia una exposició d'art romà i de l'antic Egipte. Amb això veus com tracten la cultura musical igual que la cultura que es pot trobar en un museu. Això ens ho hem trobat molt quan hem sortit d'aquí, i trobem a faltar aquesta visió en els governs que hi ha a Espanya i a Catalunya. És molt important que es creï suport a aquesta xarxa de festivals i promotors i que s'incentivi tota aquesta cultura perquè pugui emergir. Des de la meua humil perspectiva, crec que és el que he pogut veure quan hem sortit de les nostres fronteres. Allà, ser músic no és un hobby sinó que és una professió molt seriosa.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=5QN7bRjor9c>

En aquest àlbum, heu inclòs 'El boc de Biterna?', en què al final reciteu en català un ritm medieval que invoca al dimoni en forma de cabra. Com va sorgir aquesta idea?

Senzillament, ja teníem la idea d'aprofundir en alguna història que ens toqués de prop. Teníem presents la crema de bruixes al País Basc, però ens vam adonar que a Catalunya hi havia hagut molts més casos de persecució de bruixeria que a qualsevol altra part de la Península. Catalunya va ser un dels primers indrets a aplicar lleis per perseguir la bruixeria. Ens va xocar molt i, per tant, era totalment lògic que volguéssim portar aquesta temàtica cap a allò que ha passat a la nostra terra. El que més ens va commoure de tot aquest tema és com la caça de bruixa estava més incentivada pel poble que per la inquisició i com això creava conflictes interns dins de les dinàmiques dels pobles. Volíem abordar aquest problema perquè penso que no està tan allunyat d'alguns problemes recents. Estem canviant la crema de bruixes per tuits [RIU]. A més, encara no havíem fet res en català i ens semblava interessant poder escriure en la nostra llengua. Toquem molt a fora, però també tenim les arrels molt posades a Catalunya.

Us plantegeu començar a cantar algun tema sencer en català?

Qui sap! [RIU] Podria ser... Al final, ens adonem que la gent sap d'on venim i els agrada molt aquests elements autòctons que podem aportar i que són tan únics de la Mediterrània i de la península Ibèrica. Són coses a tenir en compte per potenciar la nostra música i donar-li aquest valor afegit. La veritat és que no ens tanquem les portes a res.

V?deo: <https://www.youtube.com/watch?v=WdnaQtRrpxg>

Suposo que poder tornar a veure el vostre públic fer 'mosh' als vostres concerts ha estat una il·lusió tremenda, oi?

Sí. Una de les raons per la qual hem volgut tornar a replicar "World Needs Mosh" al nou disc és que vam poder veure de prop aquest contacte amb el públic. L'any passat, amb pandèmia, vam tenir 30 dates i vam ser una de les poques bandes que va poder viatjar per Europa i fer concerts. Vam tenir l'oportunitat de reconnectar amb el públic per primera vegada després del confinament. Vam veure com la gent tornava a gaudir en directe d'una experiència musical, igual que ens passava a nosaltres. Veure gent de totes les edats -també de 60 anys- votant al ritme de la música de nou ens va generar un record que ens quedarà per sempre. Per a nosaltres tenia tot el sentit recuperar aquesta cançó perquè vam viure exactament l'alliberació que suposa per la gent estar en un concert. Per molt que la nostra música sigui agressiva i el públic faci aquests moviments agressius, és tot un ritual d'acceptació i alliberació.

Ara esteu a França fent concerts previs per un dels grans esdeveniments del metàl europeu, el Hellfest, on també tocareu. Us fa il·lusió poder ser en aquesta gran cita?

És una passada! Ara, amb el Hellfest, estem fent els concerts més grans que hem pogut fer des de la pandèmia. Tenim l'oportunitat de tocar cada nit davant d'unes 800 o 1.000 persones i la gent està encantadíssima i molts ens estan descobrint per primer cop. La cirereta del pastís serà acabar aquesta gira de 20 dates al Hellfest Open Air tocant a l'escenari principal, on tocarà **Metallica, Kreator, Megadeth...** És a dir, tots els grans. Penso que serà clau aquest concert perquè és un esdeveniment en què hi va molt públic francès i també europeu. Serà un punt d'inflexió que encara he d'assimilar. Serà *heavy*, però és una oportunitat molt gran poder estar en aquell escenari, ja que som l'única banda del cartell provinent de la península Ibèrica.

Crisix Foto: Arnau Montfort